

השבת של רבי נחמן מברסלב

עצות

☪ דע שיש אור שהוא למעלה מנפשין ורוחין ונשמתין, והוא אור אין סוף; ואף על פי שאין השכל משיג אותו, אף על פי כן רדיפה דמחשבה למרדף אבתרה [המחשבה רודפת אחריי].

☪ ועל ידי עשיית המצוה בשמחה זוכין להשיג אותו על ידי הרדיפה והמעכב, בבחינת **מטי ולא מטי** [משיג ולא משיג], ונעשין **תשעה היכלין דלאו אנון נהורין ולא רוחין ולא נשמתין, ולית מאן דקיימא בהו ולא מתדבקין ולא מתיידעין** [תשעה היכלים שהם לא אור, ולא רוח, ולא נשמה, ואין מי שיתקיים בהם, ולא מתדבקים ולא מתיידעים].

☪ אשרי מי שזוכה שירדוף מחשבתו להשיג השגות אלו, אף על פי שאין היכלת ביד השכל להשיג אותם, כי לא מתדבקין ולא מתיידעין, ועיין בפנים (לקוטי נצות - השגות והתנוצצות אלקות, ד')

תפילה

☪ ... ואזכה לעלות חיש קל מהרה ממעלה למעלה ומדרגא לדרגא, עד שאזכה ברחמך לתשעה היכלין עלאין האלו שהזכרתי לפניך. ואזכה גם בעולם הזה לדעת ולהכיר אותך באמת, ואזכה לעלות לכל המדרגות העליונות של הקדשה, עד תכלית מדרגה העליונה, כל מה שאפשר לאיש ישראלי לעלות ולהשיג בעולם הזה, אשר לכך ירדה הנשמה בזה העולם מרום המעלות, כדי שתזכה על ידי מעשיה הטובים לשוב ולעלות למקור חצבה, למעלה למעלה ביתר שאת ויתר עז.

☪ חוס וחמל עלי כרחמי האב על הבן, וזכני לטובך הגדול באמת, כי אתה טוב ומטיב לכל ואתה חפץ להטיב לבריותיך ולגלות להם אלקותך, אשר זאת היא תכלית הטובה שבכל הטובות.

☪ חוס וחנני ותן בלבי ועזרני לשוב אליך באמת, באפן שאזכה לשבע מטובך האמתי, שאזכה לדעת ולהכיר אותך באמת, ורדיפת מחשבתי תהיה תמיד להשיג אור האין סוף בקדשה ובטהרה גדולה, באמת ובאמונה שלמה, בתכלית מדרגה העליונה דקדשה שבכל המדרגות. ותעורר רחמך עלינו ותמהר ותחיש לגאלנו גאלת עולם, ותשוב ותבנה חרבותינו והריסותינו, ותבנה בית קדשנו ותפארתנו, ותחזר ותבנה ותתקן כל הבנינים וההיכלות של הקדשה בגשמיות וברוחניות.

בזה רואין גודל כח הנדר בשרשו והעיקר כשמוציאו בפיו שאז על ידי הנדר עולה לבחינת פליאות חכמה ששם שורש הבחירה. ומשם מקבל כת על ידי שמוציא הנדר בפיו שיוכל להתגבר על מה שצריך להתגבר.

☪ ובוודאי גם אחר כך כשעשה נדר, עדיין יש כח להבחירה להטותו חס ושלום חס ושלום, כי הבחירה יש לה כח גדול מאד.

☪ ועל כן הזהירה התורה מאד שישמור לקיים את נדרו וככל היוצא מפיו יעשה. אבל העיקר הוא שעל ידי הנדר יש לו כח הרבה יותר להתגבר על יצרו. וכמו שמצינו בבעז שאמר (רות ג') **חי ה' שכבי עד הבוקר** ודרשו רבותינו ז"ל (רות רבה פ"ה) **ליצרו נשבע**, נמצא שבלא השבועה היה סברא שהיצר הרע יתגבר עליו וכמו שאמרו רבותינו ז"ל

(נדרים ח') בזה. ועל ידי השבועה עמד בנסיון וכבש את יצרו. וכן מצינו בכמה כשרים וצדיקים, וכמו ששמעתי מפיו הקדוש שאמר שהיה רגיל בנדרים מאד בשביל קדושה ופרישות.

(לקוטי הלכות - ברכת השחר ה' - צ')

סיפור

☺ מעשה בצדיק אחד, שהיה צדיק גדול מאד, שיצא מתאוה הידוע לגמרי לגמרי כראוי בשלמות.

☺ ועלה לעולמות עליונים, וראה שְמַנְח ביורה חתיכות בשר ועצמות; ושאל: **מה זאת?** והשיבו לו, שזאת היתה אשה יפה מאד מאד, ועל כן, מחמת שהיתה מחממת גופה לעבירה, על כן מחממין אותה כאן.

☺ ורצה לראותה, ומסרו לו שמות שתחזור ותתחבר כבתחילה; וראה שהיתה יפת תואר גדולה מאד.

☺ ומזה ראוי לראות גנות התאוה הזאת, אם חותכין אותה לחתיכות חתיכות, האם יהיה שייך התאוה וכו'?

(מתוך שיחות שאחר ספורי מעשיות)

☪ **איש כי ידור ...**

ועל כן נסמך פרשת מטות לפרשת פנחס. כי פרשת מטות מדבר מענין נדרים שעל ידי מצוה זאת של נדרים רואים ומבינים גודל עוצם כח הדיבור, שתיכף כשמבטא בשפתיו צריך לקיים ככל היוצא מפיו.

☪ כי באמת ענין נדרים הוא פליאה נשגבה בבחינת (במדבר ל') **איש כי יפליא נדר נזיר וכו'**. כי הם בחינת פליאות חכמה (כמובא בהתורה שאלו את רבי יוסי בן קסמא, בלקוטי מוהר"ן א', סימן נ"ז). כי בזה רואין גדולת האדם הבעל בחירה שיש לו כח בפיו לעשות לעצמו מצות חדשים שלא נצטוו בהם. כגון כשאוסר עליו דבר המותר בפיו אזי תיכף נאסר עליו הדבר המותר באיסור תורה וכמבואר בדברינו מזה בהלכות נדרים, והוא פלאי. הלא באמת זה הדבר אין בו שום איסור בשרשו, ואף על פי כן תיכף כשאומר בפיו שיאסר עליו הדבר, אפילו בלא הזכרת השם נאסר עליו תיכף באיסור חמור מן התורה.

☪ אך בזה רואין גודל כח האדם הבעל בחירה. והעיקר הכח הוא בפיו ולבו, שכשלבנו חושק לקדש את עצמו באיזה קדושה ופרישות וכיוצא ומוציא חשקו ורצונו בפיו אזי נעשה מזה תורה. כי אז נאסר עליו הדבר באיסור תורה. כי באמת נפש ישראל בשרשו הוא חלק אלקי ממעל והוא בעצמו בחינת התורה. **כי קודשא-ברוך-הוא ואורייתא וישראל כולא חד**, כמו שכתוב בזוהר הקדוש. ועל כן יש לו כח בפיו לנדור נדר ולעשות לעצמו מצות כנפשו.

☪ והעיקר נדרים הוא כדי לקדש את עצמו ולפרוש את עצמו מתאוות בבחינת (אבות פרק ג') **נדרים סיג לפרישות**, שאלו הנדרים הם מצוה לנדור בהם.

☪ וכן אמרו (נדרים ח') **שרי ליה לאינש למינדר לזרוזי נפשיה** (מותר להם לאנשים לידור נדרים לזרוז נפשם) ועיקר הנדר כשמוציאו בפיו. ובזה רואין גודל כח הדיבור ומבטא שפתים של האדם שעל ידי הדיבור הוא יכול להתגבר ביותר לפרוש את עצמו אפילו מן ההיתר, כמו שכתוב **נדרים סיג לפרישות** וכמו שרואין בחוש מכל מי שרוצה להרגיל את עצמו באיזה קדושה ופרישות שנמצאים הרבה שעושים נדר או שבועה על זה כגון להתענות איזה יום או שלא לאכול דבר מן החי איזה זמן או ליתן צדקה יותר מכחו וכיוצא בזה.

☪ ולכאורה הדבר תמוה: ממה נפשח, אם יש בכחו להתגבר על יצרו יוכל להתגבר בלא נדר ושבועה. ואם מתיירא שיתגבר יצרו עליו מה יועיל הנדר? אך

לכבודו וצונו מדרגתו ר' ישראל בער אדמו"ר ד' אייזיק שלמה זצ"ל

● ותמשיך עלינו שמחה גדולה תמיד, ותקים ותעלה את השכינה מגלותה מבין הקליפות והסטרא אחרא, ותוציא כל הנצוצות הקדושים מביניהם, ותשפיל ותכניע ותכלה ותבטל כל הקליפות וסטרין אחרנין, כלם יכרעו ויפלו ולכבוד שמך יקר יתנו. וזוכה לצאת מהרה מן הגלות בשמחה גדולה, מגלות הגשמי ומגלות הרוחני, וכל העכו"ם [עובדי כוכבים] יתבטלו אל ישראל, ויכירו כלם מעלת וקדשת עמך ישראל הקדושים אשר בהם בחרת.

● ויקים מקרא שכתוב, והביאו את כל אחיכם מכל הגוים מנחה לה' בסוסים וברכב ובצבים ובפרדים ובכרכרות על הר קדשי ירושלים אמר ה' כאשר יביאו בני ישראל את המנחה בכלי טהור בית ה'. ותתגדל השמחה בכל העולם כמו שכתוב: **אז יאמרו בגוים הגדיל ה' לעשות עמנו וינינו שמחים.** ויקים מקרא שכתוב: **כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה וכל עצי השדה ימחאו כף.** ונאמר: **כי נחם ה' ציון נחם כל חרבותיה וישם מדברה כעדן וערבתה כגן ה' ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה.**

(לקוטי תפילות א', כ"ד)

מכתב

✎ העומד בראש המאמינים בהצדיק האמת שהוא השליט ומושל על כל ישראל לדור דור. הוא תמיד נובע ושופך עליהם בכל עת תמיד ימי חכמתו שהם רפואות ותחבושות יקרות ונפלאות שלא נתגלו עדיין מעולם. אשרי שזכית לברוח ולהימלט, וחותר במסירות בעצות בכל מיני עצות ותחבולות רבות לפרסם ולפאר ולכבד ולגדל את שם הצדיק האמת בכל העולמות.

✎ אשריך שזכית לכך לברוח ולהימלט מכפירות והתנגדות וחקירות וקשיות על הצדיק החכם האמת שכל זה נמשך מהבעלי כבוד וגאווה שרוצים כבוד וגאווה הצבועים והשקרנים המחריבים ומאבדים העולם לגמרי ומביאים לתוהו ובוהו וחושך ואפילה חס ושלום, ה' יצילנו מהם, שלום וחיים וכל טוב...

✎ ויתגלו בשלמות לעתיד על ידי משיח צדקינו. על כן העיקר הוא תיקון אמונת חכמים אמתיים שעצתם בחינת מים עמוקים עצה בלב איש שאי אפשר

לקלקל אותם בשום אופן כי הם עומדים כנגד כל מיני קלקול העצה של כל אחד כי מאד עמקו מחשבותיו כי עצתו היא עצת ה' אשר לעולם תעמוד כי אתה מרום לעולם ה'. עיקר התיקון על ידי השלום שהוא תיקון המחלוקת שהוא בחינת תיקון פגם אמונת חכמים.

✎ עיקר תיקון העצה להלכה ולמעשה לקיום התורה. אנחנו בני ישראל מוזהרים שלקבל עצות מהמנהיגים מפורסמים של שקר שהם בחינת מנחשים וקוסמים שמסריחים ומבלבלים את המוח, רק להיות תמים עם ה' ולקבל כל העצות מהחכם האמת ותלמידיו הקדושים.

✎ מנחשים וקוסמים שמסריחים ומבלבלים את המוח שעל ידם נפגמת כל התורה כי עיקר שלימות התורה הוא על ידי החכם האמת.

(מספר א"י הנחלב ב" - מכתב קצ"ב)

חיי מוהר"ן

✎ בענין מלי דעלמא ואפילו מלי דשטותא, שיכולין הצדיקים הגדולים להעלות אותן דבורים ולעשות בספוריהם, מענינים של חול, עבודה גדולה, וכמו שמובן קצת מהדרכים וההנהגות שמספרים מהבעל שם טוב ז"ל, ומשאר צדיקים נוראים שהיו בדורות הסמוכים.

✎ וגם בזה הקדוש, מרמו קצת מענין זה, כמובא שם על רב המנונא סבא שהיה מסדר תלת פרקי מלי דשטותא.

✎ אבל, הפלגת גדלת חכמתו ועצם קדשתו והשגתו שהיה לרבנו ז"ל, בענין זה, בענין ספורי שיחות חולין וכו', היה מפלג ונשגב מאד. וקצת היה מובן ומרמוז למי שזכה לעמוד לפניו ולדבר עמו, כי כל המיני ספורים שיש בעולם וכו' שמספרין העולם, הכל היה בא לפניו וגם כל המעשיות הנדפסים, העולם הכל היו לפניו.

✎ והיה חפץ בכל פעם שיספרו לפניו חדשות מעסקי העולם, כי היה יכול להעלות ולעשות עבודה נוראה ונעלמת מאד בכל הספורים שבעולם.

✎ ומי שזכה לעמוד לפניו בקביעות, אף-על-פי שלא היה מי שיבין ענייני הנהגותיו, אפילו כטיפה מן הים, אף-על-פי-כן היה אפשר להבין איזה רמז בעלמא, עד היכן מגיע סוד שיחתו בעסקי העולם ובמלי דשטותא.

✎ כי כמה פעמים, זכינו לשמוע תורה נפלאה מעין השיחה והספורים שספרנו עמו מקודם.

✎ ואי אפשר לבאר כל זה בכתב, בענין השיחה והספור עמו שיחת חולין.

✎ ומי שזכה לעמוד לפניו, ראה בזה חידושים נפלאים ונוראים, וכמה וכמה צרופים שנתגלו על-ידי-זה. מלבד הנסתרות.

✎ כי לא גילה אפילו כטיפה מן הים, כי היה סתום ונעלם מאד, בתכלית ההעלם. ועדיין אורו הגדול סתום ונעלם מאד מן העולם, עד שיבוא משיח צדקנו, במהרה בימינו, אז ידעו גדלתו ותפארתו.

✎ וביותר ויותר קודם הסתלקותו, כשבא מלמברג עד שנסתלק, שהיה משך שתי שנים ויותר, שאז היה לו החולאת הכבד שלו, אז היו מספרין לפניו יותר ויותר מעסקי העולם. ובקש שיספרו לפניו בכל פעם חדשות, ואמר שאינו יודע איך אפשר לחיות בלא חדשות.

✎ והיה דרכו, על-פי רוב, שרוב היום היה סגור ומסגר. ואחר-כך, היה מדבר עם העולם, הן מה שהיה צריך איזה אדם לדבר עמו איזה עצה באיזה עסק, ובפרט עצות ביראת שמים ובעבודת השם, שזה היה רוב עסקו עם מקרביו, והן שאר שיחות וספורים, כל מה שנודמן לתוך פינו. והרוב היה בא מתוך השיחה הנ"ל לשיחות נפלאות של תורה ותפילה ויראת שמים.

✎ ודרכו היה תמיד, שאפילו כשהיה מדבר עם בני אדם שיחות חולין, היה רגלו ורוב גופו מרתתין מאד. והיה רגלו מזדעזע ממש מאד, וכשהיה נסמך על השלחן היה השלחן עם כל שאר אנשים הנסמכים על השלחן גם-כן, מרתתין מחמתו, כי היה רגלו וגופו מרתת ומזדעזע תמיד.

✎ ומי שלא זכה לראות היראה שהיתה מנחת על פניו תמיד, לא ראה יראה מעולם.

✎ והיה עליו כל מיני חן שבעולם. והיה מלא יראה ואהבה נפלאה שבעולם. והיה מלא יראה ואהבה וקדשה נפלאה ונוראה, בכל איבר ואיבר. והיה מפשט מכל המידות והתאוות רעות, בתכלית הפשיטות ובתכלית הביטול, שאי אפשר למוח אנושי לשער כלל, אשר לא נמצא דגמתו בעולם כלל.

✎ והיה חידוש נפלא ונורא מאד, מה שאין הפה יכול לדבר והלב לחשוב.

(חיי מוהר"ן, גדולת נוראות השגתו, רמ"ג)

אחי פיקר
פאון שלק מפי' את
תורת פאולה של
אמא"ר מברסלב
א תשכ"ח סיוט"ו
 בכל סניפי הדואר,
 תשבון 7-2255-89